

РЕШЕНИЕ

№ 3335

гр. София, 29.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 08.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **1792** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на М. А. А., подадена чрез адв. Х., против мълчалив отказ на кмета на [община] да предостави достъп до обществена информация, поискана със заявление, подадено по електронен път на 15.01.2020г. В жалбата са развити доводи, че оспореният мълчалив отказ е незаконосъобразен, тъй като специалната норма на чл. 38 от ЗДОИ въвежда изрично изискване за писмено произнасяне по заявлението, включително и при отказ. Претендира се отмяна на мълчаливия отказ и връщане на преписката на административния орган със задължителни указания за произнасяне с надлежно решение по ЗДОИ, с което да предостави достъп до исканата обществена информация. Претендират се направените по делото съдебни разноски за държавна такса и на основание чл.38 от Закона за адвокатурата - възнаграждение на адв.Х. за оказана безплатна адвокатска помощ.

В съд.з. жалбоподателят М. А. А., р.пр., не се явява и не изпраща представител.

Ответникът – кмет на [община], р.пр., не изпраща представител в съд.з. В представено по делото писмено становище оспорва жалбата, както и претенцията за присъждане на адвокатско възнаграждение, като твърди, че по делото не се установяват основания за оказване на безплатна правна помощ.

Административен съд София-град, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателствата, приема за установено следното:

Жалбата е подадена от лице, имащо правен интерес, в законоустановения срок, срещу подлежащ на оспорване акт по аргумент на чл. 40 от ЗДОИ, поради което е допустима. По съществото ѝ, съдът взе предвид следното:

От данните по делото е видно, че М. А. А. е подал заявление за достъп до обществена информация до кмета на [община], с което е поискал на основание чл. 24 от ЗДОИ да му бъде предоставена следната информация, която се съхранява в архива на общинската администрация, а именно: 1. Сключвани ли са договори за абонаментно правно обслужване с адвокати и адвокатски дружества от кмета или общината през 2016 – 2019г.?; 2. Каква е била цената на месечния абонамент за посочения период – месец по месец?; 3. Осъществявано ли е процесуално представителство за периода 2016-2019г. по граждански и административни дела от адвокати и адвокатски дружества, по които страна е кметът на общината или общината и ако, да – по колко дела, пред кой съд, с какъв предмет и евентуално с какъв материален интерес?; 4. В какъв размер са били разходи на общината за процесуално представителство за делата по т. 3 ?

В заявлението е посочена предпочитаната форма за достъп - информацията да бъде изпратена на e-mail: [\[електронна поща\]](#).

Заявлението е подадено на 15.01.2020г. по електронен път на адреса на електронната поща на [община] – [електронна поща].

Въпреки, че по делото няма данни, заявлението да е регистрирано при задължения субект по реда на чл. 25, ал. 3 от ЗДОИ и на коя дата, доколкото то е изпратено на официалния адрес на електронната поща, изрично посочен в сайта на [община], следва да се приеме, че заявлението е получено от ответника в деня на изпращането му по електронен път – 15.01.2020г. В нормата на чл. 24, ал. 2, предл. 1 от ЗДОИ изрично е предвидено, че заявлението по ЗДОИ може да се изпраща и по електронен път на адреса на електронната поща на ответника.

Заявителят е поискал достъп до обществена информация, като е подал заявление, което от формална страна отговаря на изискванията за редовност по чл. 25, ал. 1 от ЗДОИ.

Заявлението е адресирано до кмета на [община] в качеството му на задължен субект по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ. В срока по чл. 30, ал. 1 във вр. с чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ задълженият субект не е предоставил поисканата информация, нито е постановил мотивиран отказ.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с общественния живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти.

Безспорно търсената информация има характера на служебна обществена информация по смисъла на чл. 11 във вр. с чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ – касае се за информация, свързана с начина на организиране на дейността на администрацията и в частност – с правното обслужване на общината и процесуалното представителство по образувани дела, по които страна е [община] или кметът на общината. Последното представлява служебна обществена информация, тъй като отразява част от дейността на администрацията и начина на организирането ѝ. Що се касае до сумите, заплащани евентуално за ползвана външна правна защита /абонаментно правно обслужване/, те също представляват обществена информация, тъй като са разходвани от общинския бюджет, който е публичен. Целта, за която ще бъде използвана информацията, не е

елемент от фактическия състав за предоставянето ѝ. Щом тя е обществена, подлежи на предоставяне. Достъп до тази информация е именно по реда и условията на ЗДОИ. Разпоредбите на ЗДОИ уреждат обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация. При анализа на законовите разпоредби относно реализацията на тези отношения се налага изводът, че задълженият субект по чл. 3 от същия закон дължи мотивирано писмено произнасяне. Този извод се потвърждава от изричните разпоредби на чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ, изискваща писмено уведомяване на заявителя за взетото решение, както и от чл. 38 и чл. 39 от ЗДОИ, въвеждащи изисквания за форма и съдържание на административното решение и връчване на решението за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация.

Следователно, налице е законов императив за писмено произнасяне по заявлението, включително и при отказ. Непроизнасянето по заявлението формира мълчалив отказ, който противоречи на нормите на ЗДОИ и подлежи на отмяна само на това основание.

Налага се извод, че мълчаливият отказ за произнасяне по заявление, подадено по реда на ЗДОИ, е недопустим, тъй като административният орган е длъжен да се произнесе изрично по него, както и да уведоми заявителя за това произнасяне, поради което същият следва да бъде отменен на основание чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК, като се задължи органът да се произнесе изрично по заявление, подадено по електронен път на 12.01.2020г., с мотивирано решение по реда и в сроковете на ЗДОИ, като предостави исканата обществена информация.

По изложените съображения мълчаливият отказ на кмета на [община] да се произнесе по заявление, подадено по електронен път на 12.01.2020г., по реда на чл. 28 от ЗДОИ, следва да бъде отменен, а преписката – върната на органа за произнасяне по реда на чл. 173, ал. 2 от АПК.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК основателна е претенцията на жалбоподателя да му бъдат присъдени направените по делото разноски за държавна такса в размер на 10лв. По претенцията по чл.38, ал.2 вр. ал.1, т.3, предл. второ от Закона за адвокатурата - ответникът да бъде осъден да заплати на процесуалния представител на жалбоподателя – адв.В. Х. адвокатско възнаграждение в размера по чл.8, ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения - 500 лева, и с оглед направеното от насрещната страна в производството възражение, че не са налице предпоставки за указване на безплатна адвокатска помощ, съдът констатира, че съгласно договора за правна защита и съдействие, правната помощ е указана на основание чл.38, ал.1, т.3, предл.2 от Закона за адвокатурата, т.е. като на близък. В този случай, изявленията на страните по сключения договор за правна защита и съдействие относно наличие на конкретното основание за оказване на безплатна помощ по чл. 38, ал. 1, т. 3 ЗА обвързват съда и той не дължи проверка за съществуването на конкретната хипотеза /в този смисъл е Определение № 7159 от 10.06.2020 г. на ВАС по адм. д. № 11735/2019 г., I о./. Доколкото, обаче, адвокатската защита се е изразила в изготвяне на жалбата, без процесуално представителство по делото, въпреки учредената представителна власт за това, съдът намира, че възнаграждението следва да бъде присъдено в размера по чл.9, ал.1, вр. чл.8, ал.3 от Наредбата, а именно в размер на s от 500 лв., т.е. 375 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на кмета на [община] да се произнесе по заявление, подадено по електронен път на 15.01.2020г. от М. А. А..

ИЗПРАЩА преписката на кмета на [община] за произнасяне по заявление, подадено по електронен път на 15.01.2020г. от М. А. А., съобразно мотивите на настоящото решение, в 14-дневен срок от влизане в сила на настоящото решение.

ОСЪЖДА [община] да заплати на М. А. А. направените по делото разноси в размер на 10 (десет) лева.

ОСЪЖДА [община] да заплати на адвокат В. С. Х. от САК възнаграждение за оказана безплатна адвокатска помощ на М. А. А. в размер на 375 /триста седемдесет и пет/ лева.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: